

8 orai újság
1926. nov. 17.

A „svéd király adjutánsa” nagyot mulatott Budapesten...

Aztán kiderült, hogy szélhámós és lecsukták két hónapra

A 8 Orai Ujság tudósítása —

Elegáns megjelenésű magas, szőke fiatalember, *Höjberg Erik* 27 éves Stockholmi születésű diák, akit ma fogházor kísért vitéz *Vass Lajos* büntetőtörvényszéki egyesbíró elé. A királyi ügyészség család büntetével vádolja. A vád szerint néhány héttel ezelőtt a bécsi svéd külképviselet aláírásával elátott sürgöny érkezett az egyik dunaparti szállodába, hogy a svéd király adjutánsának szobát tartsanak fenn. Másnap meg is érkezett az

„adjutáns úr”

Höjberg Erik személyében és mindjárt behatóan érdeklődött a portásnál Budapest immár világhíressé vált éjjeli élete után. A portás tájékoztatta a vendéget, aki aztán

100 pengőt kért kölcsön

a portástól azzal, hogy késő este lévén, csekkjeit nem tudja beváltani. A fiatalember kérésére azonkívül a portás előre telfonált az egyik bárba is, hogy milyen illusztris vendég érkezik. A nemsokára taxin megérkező fiatalembert a bárban természetesen a szokásos figyelmességgel fogadták, rövidesen pezsgő került

az asztalra és hajnalig tartott a szórakozás, amelynek kijózanító vége egy

700 pengőről szóló számla prezentálása volt.

Höjberg Erik német nyelven magyarázta mg a főpincérnek, hogy nincs nála pénz, küldjenek valakit a szállóba és még aznap megfizeti tartozását.

Mint annyiszor, most is kiderült, hogy szélhámósról van szó, *Höjberg soha nem volt a svéd király adjutánsa és csak*

egy görbe éjszakát

akart minden pénz nélkül Budapesten eltölteni.

Az eljáró bíró dr. *Balkay Dezső* ügyvéd, német tolmács útján hallgatta ki *Höjberg*et, aki tagadta azt, hogy a mulatót meg akarta volna károsítani.

— Nyolc hónapig voltam becsukva az upsalai elmeógyógyító-intézetben,

— mondotta általános meglepetésre védekezésében, — Upsalából Bécsbe szöktem és néhány napi szórakozás

után ott jutott eszembe, hogy *Budapestre is el kellene látogatnom, hiszen jól ismertem már a hírnevét.* Megjegyzem, hogy apám Stockholmban ismert, gazdag, tekintélyes ember, aki tartozásaimat mindig kifizette és

most is ki fogja fizetni.

— Nem akartam tehát csalni. Mindezt kifogásolom a számla nagyságát, mert bár az angol táncosnők is körülhemzsegtek és nyakrafőre rendeltek az én terhemre, mégis lehetetlen, hogy 700 pengő árú italt fogyasztottunk volna el.

A törvényszék több tanút hallgatott ki, majd *Vudj Oszkár* dr. királyi ügyész vádbeszéde és a védőbeszéd után család vétségben mondta ki bünyösnek a vádlottat és ezért

két hónapi fogházra ítélte el,

amelyből egy hónapot és huszonnégy napot kitöltöttek vett. A büntetés leülése után örökre kitiltják a mulató kedvű fiatalembert az ország területéről.